

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Abril 2019

Ang Kadaugan sa Pagkabanhaw

“Kon wala may pagkabanhaw ang mga nangamatay, nan, bisan si Cristo wala diay usab banhawa; ug kon si Cristo wala banhawa, nan, kawang lamang ang among pagwali ug kawang lamang usab diay ang inyong pag-too.”

—I Corinto 15:13,14

Sa tibook yuta, adunay kasamok, kaguliyang, ug sa katapusan, kamatayon. Tinuod sa mga panagna sa Bibliya mahitungod sa karon nga panahon, ang kasamok ug kagul-anan nagpatigbabaw taliwala sa tanang kanasuran. Matood nga ania kita karon taliwala sa “usa ka panahon sa kagul-anan, nga wala gayud sukad nga adunay usa ka nasud.” (Dan 12:1) Ang mga hingpit nga pagsalig sa mga saad sa Dios makatagamtam sa kalinaw sa hunahuna ug kasingkasing taliwala niining kalibog ug panagsumpaki sa kasinatian sa tawo.

Ang paglaum sa mas maayo nga adlaw alang sa katawhan nahimo nga luwas dul-an duha ka libo ka tuig kanhi sa dihang si Jesus gibanhaw gikan sa mga patay pinaagi sa gahum sa iyang Langitnong Amahan. Ang atong pagtoo nagpatuhop sa mangitngit nga mga panganod nga nagbitay sa hilabihan nga kahingawa sa katawhan, ug dili kita makakita sa mga panalangin sa kinabuhi sa ugma sa Diyos. Nahibaluan ta nga ang mga nagakalawala mabanhaw gikan sa mga patay nianang mahimayaon nga adlaw. Nahibal-an nato kini tungod kay ang Diyos nagsaad niini, ug gipakita niya ang iyang abilidad sa pagtuman sa iyang mga saad pinaagi sa pagkabanhaw ni Jesu-Cristo. Sa tinuud, makasulti kita uban ni Pablo, “Karon si Kristo nabanhaw gikan sa mga patay, ang unang

Adunay taas nga paglaum taliwala sa mga tinun-an ni Jesus sa dihang siya kauban nila sa unod, nagtudlo ug naghimog mga milagro. Nagtuo sila nga sa niabot nga gayud ang saad sa Diyos mahitungod sa Mesiya hapit na matuman. Sila mga Hudiyo, ug si Jesus mao ang ilang Mesiya, diin ang mga dagkong butang gisaad. Adlaw-adlaw iyang gipakita nga ang balaan nga awtoridad ug gahum nagalihok pinaagi kaniya alang sa katapusang katumanan sa tanang mga katuyoan sa Diyos mahitungod sa mga anak sa mga tawo. Siya nga nag-ayo sa mga masakiton, naghinlo sa mga sanlahon, naghingilin sa mga demonyo, ug nagbanhaw sa mga patay sigurado nga makaluwas sa ilang nasud gikan sa yugo sa Roma, ug magtukod sa dugay nang gisaad nga gingharian sa Diyos dinhi sa yuta.

MGA PAGLAUM NAHANAW

Apan, sa kalit ug wala damha, ang Mesiya gikuha gikan sa iyang mga disipulo ug gilansang sa krus. Unsa kadako sa ilang paglaum ug makadasig nga mga damgo ang nahulog sa yuta! Ang ilang Agalon, Ginoo ug Mesiya patay na. Unsa ka nagkalainlain nga mga emosyon sa kalibog, kahigawad ug kasub-anan ang anaa sa mga kasingkasing sa mga punoan nga mga disipulo sa panahon sa mga adlaw sa kangitngit tali sa panahon nga ang “Prinsip sa kinabuhi” gibitay nga patay sa krus ug sa buntag nga gipahibalo sa anghel nga nagbantay sa iyang lubnganan, “Wala siya dinhi: kay siya nabanhaw.” - Buhat 3:15; Mat. 28: 6

Dihadiha ang makapalipay nga balita mikaylap gikan sa usa ngadto sa usa sa mga tinun-an. Adunay dako nga kalipay ug pagkabanhaw sa paglaum sa kadaghanan kanila. Apan, si Tomas wala uban sa mga tinun-an sa dihang mipakita si Jesus, ug busa wala motuo sa ilang mga taho. Apan sa katapusan, nakombinsir usab siya nga ang gahom sa Diyos nangilabot aron ipasig-uli ang ilang Agalon ngadto kanila. (Juan 20:24-29) Sa ulahi gilista ni Apostol Pablo ang mga ebidensya diin ang kamatuoran sa pagkabanhaw ni Jesus natukod na.

“Ug siya mitungha kang Cefas (Pedro), ang usa sa napulo ug duha: Human niana nakita siya uban sa sobra lima ka gatus ka mga kaigsoonan: nga ang kadaghanan kanila mga buhi pa hangtud karon, apan ang uban nangatulong na; Human niana, siya nakita ni Santiago; unya sa tanang mga apostoles. Ug sa katapusan sa tanan siya nagpakita usab kanako, ingon sa usa nga natawo gikan sa hustong panahon.” - I Cor. 15:5-8

Sama sa gipakita ni Pablo, daghan pa ang nagpuyo sa iyang panahon nga nakaila kang Jesus samtang diha sa unod, ug nakakita kaniya human sa iyang pagkabanhaw. Ang pagpamatuod niining matinud-anon nga mga saksi igo na aron sa pagkombinsir sa bag-ong magtutuo sa dakong milagro nga gihimo sa Diyos sa pagbanhaw sa Agalon gikan sa mga patay. Apan, adunay pipila nga diha sa Unang Iglesia nga nagduhaduha nga adunay usa nga mabanhaw, kay si Pablo nagpakisayud, “Unsa may gisulti sa uban diha kaninyo nga walay pagkabanhaw sa mga patay?” - I Cor. 15:12

Ang Judiong sekta sa mga Saduceo wala motuo sa pagkabanhaw. (Mateo 22:23) Tingali ang pipila gikan niini nga pundok naggikan sa unang mga Kristohanon, nga sa usa ka bahin midawat ni Jesus ingon nga Mesiya, apan dili andam nga motuo sa tanan nga iyang gitudlo, ni sa tanan nga gitagna sa mga manalagna mahitungod kaniya. Sa

pagpakigbatok niini, gipatin-aw ni Pablo nga ang pagtan-aw nga walay pagkabanhaw ang naguba sa tibuok pundasyon diin ang pagtuo ug paglaum nga Kristuhanon gibase. Kung tinuod, kini nagpasabot nga bisan si Hesus mismo, ang ilang pangulo ug Mesiya, patay pa, dili buhi. Kini usab nagpasabot nga ang tanan nga nagpamatuod sa iyang pagkabanhaw mahimong bakakon nga mga saksi.-I Cor. 15:13-16

Kung si Cristo wala pa mabanhaw, si Pablo dugang nagpahinumdom kanato, nan nag-alagad kita sa usa walay pulos nga kawsa, ug ang atong pag-antus ingon nga iyang mga sumusunod walay kahulogan. Ang mga miembro sa Unang Iglesia nagpameligro sa ilang mga kinabuhi aron mamahimong mga Cristohanon, apan “ngano man nga kita nagbutang sa peligro sa matag takna,” kung si Jesus patay pa, ug walay paglaum sa pagkabanhaw alang kang bisan kinsa? Ngano nga kita?”gibautismohan alang sa mga patay” nga kalibutan sa katawhan, kung kadtong alang sa umaabut nga kaayohan nga atong gipahimutang ang atong mga kinabuhi kinahanglan magpabilin hangtud sa kahangturan? -Bersikulo 17-19,29-32

Si Pablo miinsister nga kon walay pagkabanhaw sa mga patay, nan kadtong kinsa “nahikatulog diha kang Kristo nahanaw.” (Bersikulo 18) Kini nagpasabot nga ang katuyoan sa Dios sa paghatag sa iyang Anak nga Manunubos sa tawo hingpit nga napakyas. Ang kanunay nga gibalikbalik nga mga pulong ni Jesus walay kahulugan, “Gihigugma pag-ayo sa Diyos ang kalibutan, nga tungod niana gihatag niya ang iyang bugtong Anak, aron ang tanan nga mosalig kaniya dili malaglag, kondili may kinabuhi nga walay katapusan.” (Juan 3:16) nasabtan, ug sa unsang paagi ang matag Kristohanon kinahanglan nga ilhon, nga ang paglaum sa iglesia ug sa kalibutan nagdepende sa paggamit sa balaang gahum sa pagbanhaw sa mga patay. Ang atong kasiguruhan sa katakos sa Diyos sa paghimo niini mao ang kamatuoran nga si Jesus mismo gibanhaw gikan sa mga patay.

GINGHARIAN WALA DAYON MAGSUGOD

Sa dihang si Jesus gikuha gikan sa iyang mga tinun-an ug gilansang sa krus, sila nalibog ug nawad-an sa paglaum tungod kay wala nila masabti ang balaang programa nga ginahimo pinaagi kaniya. Nagtoo sila nga si Jesus magtukod sa usa ka gingharian sa kalibutan, ug nga sila makaambit uban kaniya sa himaya sa maong gingharian. Wala nila nasabti nga kinahanglan una nga mag-antos siya ug mamatay isip Manunubos sa tawo. Kini ilang nahibal-an sa ulahi, ug dayon sila nalipay diha sa krus ni Cristo, ug unsa ang gipasabot sa iyang giula nga

dugo, ug kung unsa ang kahulogan niini ngadto sa tanang katawhan.

Wala madugay human makatulog ang mga apostoles sa kamatayon ang Simbahan sa hinay-hinay nagpalambo sa ideya nga ang Mesiyanikong gingharian kinahanglan matukod dinhi ug karon, nga dili maghulat sa pagbalik ni Cristo Jesus isip tinudlo nga hari sa yuta. Kining sayop nga teoriya napakyas sa pagtagad sa mahinungdanon nga bahin sa plano sa Diyos, nga mao, ang pagtawag, pag-antos ug kamatayon sa mga sakop sa lawas sa dinihogan nga klase sa Kristo. Kini nga buhat kinahanglang mahuman sa dili pa magsugod ang paghari sa mahimayaong gingharian sa Mesiya.

Kadaghanan sa nag-angkon nga Kristiyano nga iglesia napandol sa samang kamatuoran mahitungod sa mga sumusunod ni Jesus sama sa unang mga tinun-an nga may pagtahud sa Agalon mismo. Ang duha ka tinun-an nga nagpadulong sa Emmaus wala makasabut nganong kinahanglan nga siya mag-antos ug mamatay. Gisaysay ni Jesus kanila nga gikinahanglan kini una, ug dayon ang Mesiya mosulod sa iyang himaya. (Lucas 24:13-32) Uban sa nabuksan na nilang mga mata, ilang nasabtan kini nga panghunahuna ug nalipay sa mga implikasyon niini. Sila nakakaton sa ulahi sa dugang nga kamatuoran nga ang mga pag-antos ni Cristo wala mahuman sa Kalbaryo, apan naglakip usab sa mga sakop sa iyang “lawas”. (I Corinto 12:12,27) Busa ang himaya sa gingharian sa Mesiya kinahanglan maghulat pa. Apan kining mahinungdanon nga kamatuoran sa ulahi nawala, ug miresulta sa mga paningkamot sa mga lider sa simbahan sa pag unauna ug establisar sa gingharian.

MGA PANINGKAMOT WALA MOLAMPOS

Ang mga paningkamot sa Gingharian nga gitukod sa nahulog nga tawo wala makadala sa gisaad nga mga panalangin sa unibersal ug malungtarong kalinaw sa mga nasud sa yuta. Karon ang bug-os nga gilapdon niining dili malampuson nga mga paningkamot klaro nga makita. Sulod sa daghang mga siglo, ang Diyos nagpakahilom, ug nagpugong sa iyang kaugalingon sa pagsupak sa hakog nga dalan sa tawo. (Isaias 42:14; Salmo 50:21) Bisan karon, ang iyang labing gamhanang gahum wala mapadayag sa mga masa sa katawhan. Busa, tungod sa kasamok karon, kaguliyang, ug kalibog nga tin-aw nga makita sa mga kalihokan sa mga nasud, ug taliwala sa katilingban sa kinatibuk-an, ang panglantaw sa pagkatinuod ngitngit alang niadtong wala masayud sa tinuod nga plano sa Diyos. Bisan pa niana, ang Kristohanong kalibutan sa tuig 2019, ingon nga sila adunay sulod sa halos duha ka libo ka tuig, magasaulog sa pagkabanhaw ni Jesus gikan

sa mga patay. Ang tanan nga moapil sa ingon pinaagi sa hingpit nga pag-ila sa ilang pagtuo niining labing dako nga milagro sa tanang panahon.

Walay ebidensya sa kalibutan sa panalipod sa Diyos alang kang Jesus sa mga adlaw sa iyang pag-antus ug paglansang sa krus. Walay usab ebidensya sa kalibotan sa balaang panalipod alang sa tinuod nga mga sumusunod ni Jesus sukad niadto. Sa kaso ni Jesus, ang gahum sa Diyos gipadayag, dili sa pagpugong sa iyang kamatayon, apan sa pagbanhaw kaniya gikan sa mga patay. Ang gahum sa Diyos sa kaso sa matitud-anon nga mga sumusunod ni Hesus mahayag usab sa ilang pagkabanhaw gikan sa mga patay, ug sa ilang kahimayaan nga maghari uban ni Kristo. Sa pagkatinuod, ang Langitnong Amahan naghatag og kalig-on sa espiritu nga nakatabang ni Jesus sa paglahutay sa panagsumpaki sa mga makasasala. Tinuod usab kini sa iyang mga sumusunod. Bisan pa, kini usa ka pabor gikan sa Diyos nga wala mahibal-an sa kalibutan, ug wala kini masabti sa mga dili hingpit nga gipahinungod sa diosnong hinungdan.

UNANG BUNGA NIADTONG NATULOG SA KAMATAYON

Ang pagkabanhaw ni Jesus usa lamang ka sinugdanan sa usa ka programa sa mga milagro nga, kung kompleto, makadala og kalinaw, panglawas, kalipay, ug kinabuhing walay katapusan sa tanang katawhan. Ang mga panalangin sa maong gingharian moabut usab sa mga patay na karon, kay sa dihang si Jesus gibanhaw gikan sa mga patay siya nahimo nga “ang unang bunga sa mga nangatulog.” (I Corinto 15:20) Kini ang sadya nga kasigurohan nga ang paghandum sa pagkabanhaw ni Jesus kinahanglan nga ihatag ngadto sa matag Kristohanon niining tuiga bisan pa sa kasubo sa himalatyong kalibutan diin siya gilibutan.

Si Jesus namatay isip Manunubos ni Adan ug sa iyang kaliwat. Gipatin-aw ni Pablo nga ang tanan mamatay “diha ni Adan,” apan ang tanan mabuhi “kang Kristo,” nga mao, pinaagi sa paghiusa sa kasingkasing uban kaniya. (I Corinto 15:22) Ang mahuyang sa pagtoo makahunahuna niini isip usa ka makatarunganon nga teorya, apan wala mahimo sa tinuod. Kini mahimo nga mangatarungan nga kon ang Diyos makagamit sa iyang gahum sa pagbanhaw kang Hesus gikan sa mga patay dul-an sa duha ka libo ka tuig na ang milabay, nganong wala'y makita nga pagpasundayag nianang gahum tungod sa alang niadtong alang kang kinsa namatay si Kristo, ilabi na kadtong matitud-anon nga nagsunod sa iyang mga lakang.

Ang tubag niini nga pangutana mao nga ang Diyos adunay takdang

panahon alang sa katumanan sa matag bahin sa iyang plano sa kaluwasan. Human sa pagpasalig kanato nga ang kahigayonan alang sa lahi nga Adan nga mabuhi pag-usab gihatag pinaagi ni Cristo, si Apostol Pablo midugang: “Apan ang matag usa sa iyang kaugalingon nga han-ay: si Kristo ang unang bunga; human niana sila nga iya ni Kristo sa iyang pag-anhi.” (berso 23) Sa dihang gisaysay ni Pablo nga si Kristo sa iyang pagkabanhaw nahimong “ang unang bunga sa mga nangatulog,” dayag nga siya nagtumong kang Jesus lamang. Apan, sa dihang iyang gihulagway ang han-ay sa pagkabanhaw ug naggamit sa samang ekspresyon, ang iyang tin-aw nga pagtumong dili lamang kang Jesus, kondili sa iyang matinud-anon nga mga sumosunod kinsa, sa plano sa Diyos, banhawon sa “unang pagkabanhaw” aron mabuhi ug magmando uban ni Kristo.-Pinadayag 20:4,6

HALAD NGADTO SA DIYOS

Ang terminong “mga unang bunga” gipasikad sa mga pagpakiglabet sa Diyos sa Israel sa mga panahon sa Daang Tugon. Usa ka kinahanglanon sa Balaod ni Moises nga ang unang mga bunga sa pag-ani kinahanglan gamiton ingon nga halad ngadto sa Ginoo. Diha niini nga kahikayan dili lamang ang mga unang bunga sa kinatibuk-an, kondili usab ang gihisgotan nga “ang una sa mga unang bunga.” (Exodo 23:19) Uyon niini atong mahunahunaan nga si Jesus mao ang “una” sa unang bunga, ug ang tanan niyang matinud-anon nga mga sumosunod ingon nga nahibilin nga mga unang bunga sa pag-ani sa dakung “unang pagkabanhaw” sa Diyos.

Gihalad ni Jesus ang iyang kaugalingon sa sakripisyo ngadto sa iyang Langitnong Amahan, ug gidapit kita sa pagsunod sa iyang mga paghalad, nga naghalad sa atong kaugalingon ngadto sa Diyos. Kini usa ka mahinungdanon nga hunahuna nga hinumduman sa paghandom sa pagkabanhaw ni Jesus gikan sa mga patay. Kinahanglan atong hinumdoman nga kon kita nagtinguha sa pag-apil sa “unang pagkabanhaw” aron mabuhi ug maghari uban ni Kristo kinahanglan natong ihalad ang atong yutan-on nga mga kinabuhi nga sakripisyo, matinud-anon bisan hangtud sa kamatayon.-Roma. 8:16,17; 12:1; II Tim. 2: 10-12; Pinadayag 2:10

Ang paghalad sa Diyos sa unang mga bunga nga klase nagpadayon sa tanang mga kasiglohan gikan sa Unang Pag-anhi ni Jesus hangtud karon. Hangtud nga ang buluhaton sa sakripisyo mahuman, ug ang tanan nga unang bunga mabanhaw gikan sa patay ug mahiusa kang Kristo Jesus sa espirituhanong pagmando sa Mesiyanikong gingharian,

ang pagkabanhaw sa nahibilin sa katawhan dili magsugod.

“PAGKAHUMAN”—LAIN NGA BULUHATON SA PAGBANHAW

“Human niana sila nga iya ni Kristo sa iyang pag-anhi,” si Pablo misulat-nga, human nga “mabanhaw ang unang mga bunga” ni Kristo-magsunod ang pagkabanhaw sa katawhan sa kinatibuk-an. (I Corinto 15:23) Ang katin-awan niini nga panghunahuna ingon nga wala mailhi sa paggamit sa tighubad sa pulong “pag-anhi” aron hubaron ang Griyego nga pulong parousia. Kining Griyego nga pulong nagpasabot “presensya” ug kinahanglan kanunay nga mahubad sumala niana. Dinhi ang paghisgot dili sa panahon sa ikaduhang pag-anhi ni Kristo, apan sa panahon sa iyang presensya sa mga kalihokan sa yuta human sa iyang pagbalik.

Kini nga hunahuna tin-aw nga gipakita sa sunod nga mga bersikulo, nga mabasa, “Siya kinahanglan maghari, hangtud nga ibutang niya ang tanan nga mga kaaway ubos sa iyang mga tiil. Ang katapusan nga kaaway nga pagalaglagon mao ang kamatayon.” (Bersikulo 25,26) Ang mga tawo nga anaa ni Cristo sa panahon sa iyang presensya ingon nga magmamando sa gingharian dili sama sa mga gihisgotan kaniadto nga unang bunga. Hinunoa, sila mao kadtong kinsa, human makompleto ang unang mga bunga nga klase, dawaton si Jesus ingon nga ilang Manunubos ug magmasulundon sa mga balaod sa iyang gingharian. Kini sila usab makadawat sa kinabuhi pinaagi ni Cristo.

Kining “pagkahuman” nga pagkabanhaw magsugod sa pagkahigmata gikan sa pagkatulog sa kamatayon niadtong kinsa wala makasinati pinaagi sa pagtoo ug pagkamatinumanon niini nga kinabuhi aron makig-ambit sa paggahom sa Mesianikong gingharian. Sa ilang pagkahigmata gikan sa kamatayon, ilang ipadayag kanila ang kahibalo sa pagtagana sa Diyos sa kinabuhing walay katapusan dinhi sa yuta pinaagi ni Cristo. Kon sila motuo ug mag-uswag sa pagtuman sa mga balaod sa gingharian sa milenyum, ipahiuli sila sa pagkahingpit sa tawhanong kinabuhi, ug mabuhi sa walay kataposan. Kini nga buhat nagkinahanglan sa tibuok nga yugto sa gingharian, ug kung kini mahuman na kini mahimong matuod nga ang dakung “katapusan nga kaaway,” kamatayon, nalaglag.

Nga kinahanglan adunay pagkahigmata sa tanan nga patay gipakita sa daghan sa mga saad ug tagna sa Bibliya. Ang mga Sodomite gilaglag tungod sa ilang pagkadautan, apan ang propeta nagpasalig kanato nga

silang ibalik sa ilang “kanhi nga kahimtang” -ang yutan-on. (Eze 16:55) Gisultihan kita ni Jesus nga kini “mahimong mas mapailubon” alang sa Sodoma sa adlaw sa paghukom kay sa mga Judio nga misalikway kaniya sa panahon sa iyang Unang Adbiyento. (Marcos 6:11) Bisan pa niana, kini mahimong “maagwanta” alang sa mga Judio usab, kay human matapos ang buhat sa karon nga panahon, nan “ang tibuok Israel maluwas,” ug kini nga kaluwasan gisaad bisan ngadto sa mga dili Judio nga dili magtotoo kinsa gisalikway si Kristo.-Roma. 11: 26,31

WALA MAKAWANG

Gitapos ni Apostol Pablo ang iyang leksyon sa pagkabanhaw sa mga patay, nga nagaingon, “Salamat sa Diyos, nga naghatag kanato sa kadaugan pinaagi sa atong Ginoong Jesu-Cristo. Busa, mga hinigugma kong mga igsoon, magmalig-on kamo, dili matarog, kanunay nga puno sa buhat sa Ginoo, kay nasayod kamo nga ang inyong paghago dili kawang sa Ginoo.”(I Corinto 15:57,58) Sugod sa pagbalik ni Jesus ngadto sa langit, ug ang mga apostoles nahikatulog sa kamatayon, kini ingon nga walay tinuod nga kadaugan dinhi sa yuta alang sa kawsa ni Cristo. Kanunay usab nga ingon og ang paghago sa Kristohanon sa Ginoo walay kapuslanan, apan dili kini mao, si Pablo nagpasalig.

Sa tibuok nga panahon ang matag matinud-anon nga sumusunod sa Agalon nakasinati sa “kadaugan” samtang padayon niyang gihalad ang iyang kinabuhi. Sa diha nga siya maluya, ang Diyos naghatag kaniya ug kalig-on. (II Corinto 12:9) Iyang naamgohan nga ang gamhanang gahum nga nagbanhaw kang Jesus gikan sa mga patay gipangayo alang kaniya. Siya nadasig ug nalig-on sa tanan niyang paningkamot nga mahibal-an ug buhaton ang kabubut-on sa Langitnong Amahan. (Efeso 1:17-20) Wala niya mabuntog ang kahuyang sa iyang unod sumala sa gusto niya nga buhaton. Bisan pa, gipasaligan siya nga ang pag-ampo sa “trono sa grasya” sa pag-ila sa iyang mga sala ug pagpangayo sa kapasayloan, pinaagi sa bili sa dugo ni Cristo, nagresulta sa pagtabon sa iyang mga kahuyang sa unod. (I Juan 1:7-10) Sa samang higayon, iyang gihukman ang labi ka matinguhaon nga dili “magpadayon sa pagpakasala,” kondili aron “mamatay” ug “dili mag-alagad” sa sala, ug sa pagtugyan sa iyang kaugalingon ingon nga alagad sa Diyos, nga adunay iyang “bunga ngadto sa kabalaan.”(Roma 6:1-22) Busa pinaagi kang Cristo ang iyang kadaogan nahuman, ug siya nakahimo sa pagmaya diha sa Ginoo .

Ang matag matinud-anon nga Kristohanon, nahibalo nga sa dihang

ang iyang kinabuhi sa paghalad nahuman na, ug siya matinud-anon hangtud sa kamatayon, ang iyang kadaugan pinaagi kang Kristo mahuman pinaagi salangitnong gahum aron sa pagbanhaw kaniya gikan sa mga patay, aron nga, ingon nga si Pablo nagsulat, kining mortal nga kabubut-on “magsul-ob sa imortalidad.” (I Corinto 15:53) Sa dihang ang tanang matinud-anon niining panahona nahuman na sa ilang yutanong dalan, ug gibayaw sa “unang pagkabanhaw,” sila uban ni Kristo, mahimong iyang “pangasaw-onon” sa himaya sa “kasal sa Kordero.” - Pinadayag 19:7; 21: 9

Dayon mosunod ang katumanan sa kahibulongang saad sa Pinadayag 22:17, nga nagpasalig kanato sa panahon nga ang “Espiritu ug ang pangasaw-onon” makigsulti sa tanang katawhan ingon nga sila gidala gikan sa pagkatulog sa kamatayon, ug moingon kanila, “Dali, ... imna ang tubig sa kinabuhi nga walay bayad.” Pagkanindot ug pagkamadaugon nga katumanan sa diosnong plano sa kaluwasan!

MAKANUNAYON UG DILI MATAROG

Ingon pag-usab niining tuiga atong gipalandong ang tanan nga nalangkit sa pagkabanhaw ni Jesus gikan sa mga patay, usa ka insentibo kini sa pagkalig-on diha sa Ginoo ug sa kamatuoran sa iyang Pulong. Unsaon kini pagpalig-on sa atong determinasyon nga magmatinud-anon sa mga kondisyon sa atong pakigsaad sa sakripisyo, ug magmaunongon sa usa'g usa ingon nga mag-uban kita maglakaw diha sa pig-ot nga dalan nga paingon sa kinabuhi. Hinaut nga ang doktrina sa pagkabanhaw sa plano sa Diyos, ang lukat nga naghimong possible sa pagkabanhaw, ug ang uban pang mga pundamental nga pagtulon-an nga nalangkit niini, nagpakita kanato labaw pa sa kahinungdanon niining bililhon ug mahimayaon nga mga kamatuoran sa Bibliya.

Hangtud nga kita “makanunayon” diha sa Ginoo ug diha sa kamatuoran kita modagaya diha sa buhat sa Ginoo. Ang malig-on nga mga Kristohanon dili mahimo nga labaw sa daghang mga Kristohanon. Kinahanglan nato nga mapuno ang atong gugma sa Ginoo ug sa atong mga kaigsoonan. Kinahanglan nga magmadagayaon kita sa pagtugyan sa atong mga kinabuhi alang sa mga kaigsoonan, ug kita kinahanglan magmadagayaon sa pagmantala sa malipayon nga mga balita sa gingharian sa halayo ug sa luyo kon kita adunay ug makahimo nga mga oportunidad. Ang paghinumdom sa pagkabanhaw ni Jesu-Kristo gikan sa mga patay nagpasabot sa tanan niining mga butanga kanato. Dili husto ang pagsaulog sa pagkabanhaw ni Jesus pinaagi sa pagpasundayag sa maayong panapton, apan pinaagi sa mas dakong

determinasyon nga sundon ang iyang ehemplo sa pagsakripisyo nga matinud-anon hangtud sa kamatayon.

Si Pablo misulat, sumala sa nahisulat na, nga ang atong “paghago dili kawang sa Ginoo,” apan kini kawang lamang kon si Kristo wala mabanhaw gikan sa mga patay. Unya ang atong pagtuo mahimo usab nga walay kapuslanan, ug ang atong pagpamatuod mahitungod ni Jesus ug sa iyang gingharian mahimong bakak. Sa lain nga bahin, ang atong pagtrabaho mahimo nga daw walay pulos tungod sa gamay lamang nga mga pagtubag nga maangkon nato sa atong mga pagpaningkamot sa pagpahibalo sa malipayong balita, apan dili kini matood. Usa sa labing dako ug labing importante nga mga resulta sa tanan natong paghago diha sa Ginoo mao ang buhat sa grasya nga nahimo niini sa atong kaugalingong mga kasingkasing.

Ang pag-alagad diha sa Ginoo kinahanglan magpalig-on sa atong pagtoo ug magdugang sa atong gugma. Samtang ginapahayag nato ang maayong balita ngadto sa uban, kining mahimayaong kamatuoran kinahanglan mahimong mas epektibo sa pagbalhin sa atong mga kinabuhi ngadto sa pagkasama ni Kristo. Kung ang atong mga kasingkasing ug motibo lunsay kini mahimong usa sa mga maayong resulta sa atong ministeryo. Tungod niini kita tinuod nga makapamatuod nga ang atong paghago dili makawang.

Ingon nga mga indibidwal kita dili makakita sa bisan unsang pinasahi nga mga resulta sa atong pagpangalagad. Bisan pa niana, ang buhat sa katawhan sa Ginoo sa kinatibuk-an mao ang pagkab-ot ug pagpalambo niadtong gitawag sa Ginoo, usa dinhi ug usa didto, aron mahimong kaubang mga manununod uban ni Kristo, ug kini usa ka importante kaayo nga buluhaton. Mao nga ang “pangasaw-onon” giandam alang sa iyang pakighiusa kang Kristo, ug alang sa isig kamanununod sa uban kaniya sa iyang gingharian. Sama sa giingon ni Pablo sa iyang panahon nga ang paghago sa katawhan sa Ginoo dili kawang, mao nga kita makasiguro usab niini. Ang gahum sa pagkabanhaw ni Kristo nagpadayon uban sa katawhan sa Ginoo karon, ug sa dili madugay itugyan sa tanan nga andam ug masulundon sa katawhan. “Salamat sa Diyos,” nga naghimo sa probisyon alang sa tanan nga makaangkon sa “kadaugan pinaagi sa atong Ginoong Hesu Kristo!”■

Nagpadala sa Napulog Duha

Yabeng Bersikulo:

“Ug ang iyang napulog -duha ka mga tinun-an iyang gitawag ngadto kaniya, ug iyang gihatagan silag kagahum batok sa mga mahugawng espiritu, aron sa pagpagula niini, ug sa pag-ayo sa tanang mga sakit ug sa tanang kaluyahon.”

—Mateo 10:1

***Piniling Kasulatan:
Mateo 10:1-15***

Human miadto sa bukid ug nag-ampo sa tibook gabii, pag abot sa kahayag gitawag ni Jesus ang tanan nga nagsunod kaniya ang iyang mga disipulo. Gikan niini iyang gipili ang “napulog duha, kinsa iyang ginganlan usab nga mga apostoles.” (Lucas 6:12,13) Ang pulong nga apostol nagkahulogang “usa nga gipadala.”

Gihatagan ni Jesus ang mga apostol og gahum sa pagpalagpot sa mahugaw nga mga espiritu, ingon man usab sa pagpang-ayo sa nagkalainlaing mga sakit. Kining milagrosong mga buhat nakadani sa pagtagad sa daghang mga Israelita. Ang ingon nga mga milagro miresulta sa daghang

mga tawo nga andam, apan nabalaka, alang sa pagtukod sa gingharian sa Diyos. Bisan pa, ang talaan sa Bibliya nagapakita nga samtang daghan ang naghinam-hinam sa mga milagro, diyutay lamang nianang panahona nahimong matinud-anon nga sumusunod ni Jesus.

Gipahimangnoan ni Jesus ang mga apostoles dili lamang sa paghimo sa maong mga milagro, apan usab sa pagsangyaw nga “ang gingharian sa langit haduol na.”(Mateo 10:7) Ang talaan sa ebanghelyo ni Marcos nagrekord nga ang mga apostoles gipadala sa mga grupo nga duha, ug “ilang gimantala nga ang mga tawo kinahanglan nga magbag-o.”- Marcos 6:7,12,13

Ang pakigsaad ug mga saad sa Diyos niadtong panahona limitado lamang sa nasud sa Israel. Ang tagna ni Daniel nagpahayag nga adunay “kapitoan ka semana” nga eksklusibo nga pabor sa “imong katawhan,” ang Israel. Sa paghubad sa tagna ug katumanan niini, nasabtan nato nga ang katapusang “semana” niining panahon sa

pabor naglakip sa yugto sa yutan-ong ministeryo ni Jesus ug paglansang sa krus. (Dan 9:24-27) Busa, sa panahon sa Unang Pag-anhi ni Jesus, kini mao ang “pag-ani” o katapusan sa Panahon sa mga Hudiyo nga espesyal nga pabor sa Israel.-Mat. 9:35-38

Nagpuyo kita karon sa ting-ani o katapusan sa Panahon sa Ebanghelyo. Sama nga gipadala ni Jesus ang iyang mga apostoles sa panahon sa iyang Unang Adbiyento, ang iyang mga pulong kanato karon susama: “Ang anihon sa pagkatinuod dako, apan ang mga mamumuo diyutay ra: busa pangamuyo kamo sa Ginoo sa pag-ani, nga siya magpadala ug mga mamumuo ngadto sa iyang pag-ani.”(Lucas 10:2) Kon mas labaw ang atong pagsangyaw sa mensahe sa Ebanghelyo ngadto sa uban sa panahon niini nga ting-ani, ug nagtinguha usab nga gamiton kini sa atong kinabuhi, mas motubo kita sa pagtuo, kahibalo, ug apresasyon sa espirituhanong mga butang. “Siya nga nagabisibis pagabisibisan usab.”-Pranultihon 11:25

Ang pamaagi sa panahon sa Pag-ani sa mga Hudiyo ug Panahon sa Pag-ani sa Ebanghelyo medyo lahi, apan ang gitinguha nga mga resulta managsama. Ang mga panalangin nga migawas sa panahon sa ting-ani dili mga pagpang-ayo sa pisikal nga mga sakit. Hinunoa, kini ang pagbukas sa mga mata ug mga dalunggan sa pagsabut sa katawhan mahitungod sa kinaiya sa Diyos, mga plano ug mga saad.

Atong pribilehiyo ang pag-adto isip mga mamumuo sa buhat sa pag-ani aron ipakaylap ang mensahe sa “ebanghelyo sa gingharian.” (Mateo 24:14) Samtang atong buhaton kini, hinumdoman nato ang mga pulong ni Hesus, “Dili kamo ang nagasulti, apan ang Espiritu sa inyong Amahan nga namulong diha kaninyo.” (Mateo 10:20) Wala kita magpaabut nga adunay milagroso nga gahum sa pagsulti nga gihatag kanato. Hinunoa, kinahanglan kitang maningkamot nga mapuno sa Kamatuoran ug sa espiritu niini. Unya kini mahimong tinuod nga dili ang atong kaugalingong kaalam nga kita mosulti, ni ang atong kaugalingong plano nga kita mopahayag, apan ang kaalam nga gikan sa kahitasan, ug ang plano sa Diyos.■

Simbaha Lamang ang Diyos

Yabeng Bersikulo:

“Sa pagkatinuod, magaingon ako kan-inyo, nga bisan diin gani sa tibuok kalibutan igawali kining Maayong Balita, ang gibuhat niining babayehana pagahisgutan usab ingon nga handumanan alang kaniya.”

—Mateo 26:13

Piniling Kasuatan:

Mateo 26:1-13

Wala pay semana sa wala pa siya gibudhian ug gilansang sa krus, si Jesus ug ang mga apostoles mihunong sa lungsod sa Betania. Didto, sa una nga pagbisita, nga gibanhaw ni Jesus si Lazaro gikan sa mga patay. (Juan 11:1-44) Si Lazaro ug ang iyang duha ka igsoong babaye, si Maria ug si Marta, naghikay sa usa ka panihapon alang kang Hesus aron pagpasidungog kaniya ug pagpakita sa ilang pagpasalamat kaniya. (Juan 12:1-8) Samtang si Jesus milingkod sa lamesa, si Maria misulod sa lawak nga may dala nga “usa ka kahon sa alabastro sa mahal nga pahumot nga bililhon kaayo.” Iyang giabrihan ang kahon ug gibubo ang pipila nga pahumot sa ulo ni Jesus. (Marcos 14:3) Ug dayon si Maria “midihog sa mga tiil ni Jesus, ug gipahiran ang iyang mga tiil pinaagi sa iyang buhok: ug ang balay napuno sa kahumot sa pahumot.” - Juan 12:3

Ang liberal nga paggamit ni Maria niining “bililhon kaayo nga pahumot” nagpakita sa halawom nga pagrespeto ug pagtahod nga anaa kaniya alang sa Agalon. Nakahibalo gayod siya nga si Jesus, kinsa nagbanhaw sa iyang igsoong si Lazaro gikan sa mga patay, mao ang Mesiyas, ang bugtong Anak sa Diyos. Si Jesus, usab sigurado nga napreskohan gayud sa gibuhat ni Maria.

Nagtuo kita nga kining mga lihok ni Maria katumanan sa panagna nga nag-ingon: “Samtang ang hari naglingkod sa iyang lamesa, ang akong nardo mipadala sa baho niini.” (Awit 1:12) Si Jesus nadasig kaayo niadto nga gabii samtang iyang nakita ang katumanan niini nga taga mahitungod kaniya.

Apan, si Judas Iskariote nagmulo, nga nagingon, “Nganong wala

man kini ibaligya sa tulo ka gatus ka denario, ug igahatag ngadto sa mga kabus? Kini siya miingon, dili tungod kay siya nahingawa sa mga kabus; kondili tungod kay siya usa ka kawatan.”(Juan 12:4-6) Ang “Pence” usa ka hubad sa Griyego nga pulong nga denarius, ug sa ubang dapit gihubad sa Bag-ong Tugon nga “usa ka denario.” Mao kini ang inadlaw nga suhulan sa ordinaryong mga mamumuo. (Mateo 20:2) Tungod kay wala’y salapi nga naangkon sa Adlawng Igpapahulay o sa ubang balaan nga mga adlaw, ang tulo ka gatus ka denario mao ang katumbas sa kasagaran nga suhol sulod sa tibuok nga tuig!

Gitubag ni Jesus ang mapintas nga pagsaway ni Judas sa gihimo ni Maria, nga nag-ingon: “Nganong gisamok ninyo ang babaye? kay naghimo siya sa maayo nga buhat kanako. Kay ang mga kabus anaa sa kanunay uban kaninyo, apan ako wala kanunay kanimo. Kay sa pagbubo niya niini nga pahumot sa akong lawas, gihimo niya kini alang sa paglubong kanako.”(Mateo 26:10-12) Unya iyang gisulti ang mga pulong sa atong yabeng bersikulo, diin siya miingon nga ang mahigugmaon nga mga buhat ni Maria igasulti sa umaabot isip usa ka “handomanan” niya.

Kita nagtuo nga si Jesus namulong niining mga pulong sa pagdayeg dili lamang alang sa pagpasidungog kang Maria, kondili usab pagdasig ug pag-awhag sa tanang katawhan sa Diyos diha sa diwa sa mahigugmaon nga sakripisyo. Sa samang paagi, kinahanglan natong tinguhaon nga maugmad ang usa ka kinaiya nga nalipay sa pag-alagad alang sa Ginoo, ang Kamatuoran, ug ang mga kaigsoonan, bisan kon kini adunay dakong kantidad alang kanato.

Kung si Maria naghulat pa ug usa ka semana sa paghaplas ni Hesus sa pahumot, kadto ulahi na kaayo. Daw unsa ka maayo nga wala siya magdugay sa pagpakita sa iyang pagdayeg kang Jesus samtang siya buhi pa. Dili usab kita magdugay sa pag-abli sa atong mga kahon sa alabastro sa gugma, simpatiya, pagkamabination, kalumo, pagpailub, pagtabang, ug pagdasig sa usag usa. Sa katapusan sa atong yutan-on nga kinabuhi, hinaut nga kita ingon ni Maria, “Gihimo niya kutob sa iyang mahimo.” - Marcos 14:8■

Siya Nabanhaw

Yabeng Bersikulo:

“Ug si Jesus miingon kanila, Ayaw kamo kahadlok; lumakaw kamo ug ingna ninyo ang akong mga kaigsoonan sa pag-adto sa Galilea, ug didto igakita nila ako.”

—Mateo 28:10

***Piniling Kasulatan:
Mateo 28:1-10***

Sa buntag sa pagkabanhaw ni Jesus, samtang ngitngit pa, si Maria Magdalena ang una nga nakaabot sa lubnganan diin gibutang ang lawas ni Jesus. Si Jesus milagrosong nagpapahawa sa pito ka mga demonyo diha kang Maria niadtong una sa iyang pagpangalagad. (Lucas 8:2) Pag-abot sa lubnganan, nakitan ni Maria nga ang bato nga gigamit sa pag-ali sa agianan gilabay. Sa pagtan-aw niya sa sulod sa lubnganan ug wala makakita sa lawas ni Jesus, midagan siya aron sultihan si Pedro ug si Juan. Sa ulahi si Maria mibalik sa lubnganan, ug ang nabanhaw nga Jesus nagpakita kaniya.-Juan 20:1,2,11-18

Ingon sa gipahayag sa atong Piniling Kasulatan, adunay uban pang mga babaye nga miadto sa lubnganan ni Jesus. Ngadto kanila, ang usa ka anghel misulti, nga nag-ingon: “Ayaw kamo kahadlok: kay nahibal-an ko nga inyong gipangita si Jesus, nga gilansang sa krus. Wala siya dinhi: kay siya nabanhaw, ... lakaw dayon, ug sultihi ang iyang mga tinun-an nga siya nabanhaw gikan sa mga patay.”- Mat. 28:5-7

Pagkadungog sa mensahe gikan sa anghel, ang grupo sa mga babaye “mibiya dayon gikan sa lubnganan uban ang kahadlok ug dakong kalipay; ug midagan” sa pagsulti sa mga tinun-an ni Jesus. Samtang sila nagdagan, “si Jesus nakigkita kanila, nga nag-ingon, ang tanan maglipay” Mao kini ang komon nga pagtimbaya niadtong panahona ug nagpasabot nga, “Pagmaya!” Kay nahibalo nga siya ang nabanhaw nga Ginoo, ang mga babaye miluhod sa atubangan sa iyang mga tiil, ug “nagsimba kaniya.” -Bersikulo 8,9

Sama sa gipahayag sa atong yabeng bersikulo, si Hesus, sama sa anghel, misulti sa grupo sa mga babaye nga dili mahadlok, apan sa

pagsulti sa iyang mga “kaigsoonan” sa pag-adto sa Galilea, diin ilang makita siya. Buot ni Jesus nga mahibal-an sa iyang mga kaigsoonan ang maayong balita nga siya nabanhaw gikan sa kamatayon. Daw unsa katahum ang atong relasyon sa atong Agalon nga si Jesus nga mao ang “kaigsoonan.”- Lucas 8:21; Roma 8:29; Heb. 2:10-13

Human sa paghimo sa daghang pagpakita sa pagkabanhaw sa palibot sa Jerusalem, si Jesus mihunong sa pagpakita sa iyang mga sumusunod hangtud nga mibalik sila sa dapit sa Galilea. Kadaghanan sa yutan-ong ministryo ni Jesus didto sa Galilea. Busa, kadaghanan sa unang mga Kristohanon mga Galileanhon. Daghan niining mga sumusunod ang gihatagan og oportunidad nga mahimong mga saksi sa pagkabanhaw ni Jesus. Si Pablo, mga kawhaan ug lima ka tuig ang milabay, misulat mahitungod sa usa niini nga mga pagpakita, nga nag-ingon nga si Cristo “nakita sa labaw sa lima ka gatus ka mga igsoon sa makausa; nga ang kadaghanan nagpabilin hangtud karon, apan ang uban nahikatulog [sa kamatayon].”- I Corinto 15:6

Niini ang leksyon alang kanato. Human nga nakaplagan na nato ang Ginoo ug ang Kamatuoran, aduna kitay dakong pribilehiyo nga ipaambit ang mensahe sa Ebanghelyo-nga ang hingpit nga tawo nga si Jesus sa kinabubut-on mihatag sa iyang kinabuhi ingon nga katugbang nga bili sa lukat alang sa pagsupak sa hingpit nga tawo nga si Adan. Sama sa gisulat ni Pablo, “Gipahayag ko kanimo ang ebanghelyo, ... nga si Kristo namatay alang sa atong mga sala,” ug “gilubong,” ug “nabanhaw sa ikatulo nga adlaw sumala sa kasulatan.” “Karon nabanhaw si Kristo gikan sa mga patay, ug nahimong unang bunga sa mga nangatulog. Tungod kay pinaagi sa tawo miabut ang kamatayon, pinaagi usab sa tawo ang pagkabanhaw usab sa mga patay.”- I Cor. 15:1-4,20,21

Sa gingharian sa Diyos, ubos sa pagmando ni Kristo, si Adan ug ang tibuok nga tawhanong pamilya mabanhaw gikan sa lubnganan. Ubos sa matarung nga mga kahikayan sa gingharian, ang tanang katawhan hatagan sa oportunidad nga mapasig-uli sa panag-uyon uban sa Diyos, ug magpuyo isip hingpit nga mga tawo dinhi sa yuta sa walay katapusan.-Hos. 13:14; Buhat 3:20,21; I Corinto 15:22; Pin. 21:1-7■

Ang Komisyon Sa Mga Apostoles

Yabeng Bersikulo:

“Busa panglakaw kamo ug himoa ninyong mga tinun-an ang tanang kanasuran, sa pagpamautismo kanila sa ngalan sa Amahan ug sa Anak ug sa Espiritu Santo. Buhata ninyo ang tanang nga akong gisugo kaninyo ug ako magauban kaninyo hangtod sa katapusan sa panahon.”

—Mateo 28:19,20

Piniling Kasultan:
*Mateo 28:16-20;
Buhat 1:6-8*

Sa leksyon sa miaging semana, ang nabanhaw nga Ginoong Jesus naghatag niini nga mensahe sa usa ka grupo sa mga babaye: “Lakaw sultihi ang akong mga igsoon sa pag-adto sa Galilea, ug didto sila makakita kanako.” (Mateo 28:10) Sa Niini nga semana ang Pinili nga Kasulatan, ato mabasa, agi tubag sa mga panudlo sa Ginoo, “Ang onse ka disipulo miadto sa Galilea, sa bukid nga gisugo ni Jesus kanila.” – bersikulo 16

Didto si Jesus miingon kanila, “Ang tanan nga awtoridad sa langit ug sa yuta gihatag na kanako.” (Bersikulo 18) Ania ang pamatuod nga ang nabanhaw nga Jesus dili na usa ka tawo, apan gipabangon sa

Diyos isip espiritohanong pagkatawo. Si Pedro misulat, “Si Cristo usab sa makausa namatay alang sa mga sala, ang usa nga inosente alang sa mga nakasala nga daghan, aron madala kita ngadto sa Diyos. Siya gipatay diha sa unod, apan gibuhi diha sa espiritu.”- I Pedro 3:18

Si Jesus nabanhaw ngadto sa kinatas-an sa tanan nga matang sa paglungtad, nga gihatagan sa Dios sa diosnong kinaiya. Si Pablo misulat, “Busa ang Dios nagbayaw kaniya ug naghatag kaniya sa ngalan nga labaw sa tanang ngalan, aron nga sa ngalan ni Jesus ang tanang tuhod moluhod, sa langit ug sa yuta ug sa ilalum sa yuta [sa lubnganan], ug tanang dila mokumpisal nga si Jesukristo mao ang Ginoo, alang sa himaya sa Dios nga Amahan.”- Filipos 2:9-11

Ang usa ka espesyal nga aspeto sa ganti nga gihatag kang Jesus sa

iyang pagkabanhaw mao ang imortalidad, nga nagtumong sa kondisyon nga pamatuod sa kamatayon. (Juan 5:26; I Tim 6: 15,16) Atol sa presenteng Panahon sa Ebanghelyo gidapit kita sa atong Langitnong Amahan niadtong buot nga mosunod sa mga lakang sa iyang Anak, si Kristo Jesus. Usa kini ka “balaan nga pagtawag, dili tungod sa atong mga buhat,” kondili tungod sa “katuyoan ug grasya sa Dios” nga gibase sa halad lukat ni Kristo Jesus.-II Tim. 1:9,10,

Ang tanan nga midawat niining langitnong pagtawag pinaagi sa pagpahinungod sa ilang kaugalingon ngadto sa Dios, pag-usab sa ilang kinaiya, ug pagpabilin nga matinud-anon hangtud sa kamatayon, gisaad nga mabanhaw isip usa ka espiritu ug makadawat sa imortalidad. Si Pablo misulat, “Kanila nga pinaagi sa pagpailub diha sa maayo nga buhat nagapangita alang sa himaya ug dungog ug pagka-imortal, siya magahatag sa kinabuhing dayon.” - Roma. 2:7

Sa atong mga mahinungdanong bersikulo, ang mga Apostoles, ug ang tanang sumusunod ni Jesus, gisugo sa nabanhaw nga Ginoo sa pagsangyaw sa Ebanghelyo sa “tanang kanasuran,” ug sa pagtudlo sa tanan nga iyang gisugo. Usa ka makapadasig nga mensahe nga magamit sa tanan nga mga sumusunod ni Jesus sa tibuok Panahon sa Ebanghelyo, nga anaa usab sa atong mga yaweng bersikulo, mao nga siya magbantay niining buluhaton ug mogiya sa tanan nga tinuod nga iyang mga sulugoon. Una pa niana, gisaaran ni Jesus ang iyang mga sumusunod, “Kon duha o tulo ang magkatigom sa akong ngalan, anaa ako sa ilang taliwala.” - Mat. 18:20

Sa iyang katapusan nga pagpakita sa pagkabanhaw, si Jesus nagsugo sa iyang mga tinun-an, nga nag-ingon, “Kamo mahimong akong mga saksi sa Jerusalem ug sa tibuok Judea ug Samaria ug sa kinatumyan sa yuta.” (Buhat 1:8) dili aron sa pagkakabig sa tibuok kalibutan karon, kondili aron mahimong usa ka saksi “ngadto sa tanang kanasuran,” ug sa pagtigum ug pagtudlo sa tanan nga nagtinguha sa pagdawat sa langitnong pagtawag.-Mat. 24:14 ■

Imortalidad Ug Ang Tawhanong Kalag

“Ug giuamol ni Jehova nga Dios ang tawo gikan sa abog sa yuta, ug gihuypan niya sa mga buho sa iyang ilong sa gininhawa sa kinabuhi, ug ang tawo nahimong kalag nga may kinabuhi

—Genesis 2:7

Ang tradisyon nag ingon nga ang tawo adunay imortal nga kalag nga makahimo ug mabuhi nga bulag gikan sa lawas sa tawo, diin kini nagpuyo hangtud nga ang lawas mamatay. Sumala niini nga tradisyon, kung ang lawas mamatay, ang kalag nagpadayon sa pagkinabuhi. Ang pagka-imortal, gitooan, nga ang kalag dili mamatay, busa kini anaa sa kahangturan, bisan sa usa ka kahimtang sa kalipay o sa pag-antus, depende kon giunsa kini pagdumala sa lawas sa tawo diin kini kaniadto nagpuyo.

Hugot nga gikan sa usa ka siyentipiko nga panglantaw, walay bisan gamay niini nga adunay lahi nga binuhat nga nadiskubre sa tawhanong lawas. Uban sa tanan nga gamhanan nga teknolohiya ug kahibalo sa atong panahon, walay ingon nga bahin sa tawhanong organismo ang gipadayag. Ang uban nakahimo sa pagrekord sa gibug-aton sa usa ka lawas sa tawo sa wala pa ug diha-diha dayon human sa kamatayon, apan walay ebidensya nga ang usa ka kalag nga may gibug-aton nga bisan usa ka onsa mibiya sa kanhi buhi nga tawo.

Aron mabuntog ang pagsupak nga ang usa ka lahi nga binuhat nga buhi ug lagsik, wala gayud makit-an sa usa ka lawas sa tawo, usa ka lider sa iglesia sa makausa naghulagway sa tawhanong kalag ingon nga “walay sulod o gawas, walay lawas, porma, o mga bahin, ug gamay kaayo nga usa ka milyon kanila mahimo nga mahisulod, ug bisan pa niana adunay lawak alang sa dugang pa.” Sama sa kanunay nga matood mahitungod sa mga tradisyon, ang uban moadto sa hilabihan nga gitason aron mapamatud-an kini. Bisin pa, dili kaayo kita interesado sa mga tradisyon, bisan kung kini mahitungod sa imortal nga kalag, o ang uban, gawas sa pagkaplag kon nga kini nahisubay ba, o sukwahi sa, dinasig nga Pulong sa Dios. Kini ang pagpamatuod sa Kasulatan lamang ang magagiya sa pagsabut sa sinsero, ug nangita sa kamatuoran nga magsisimba sa Dios.

Gituohan sa kadaghanan nga ang Biblia nagtudlo nga ang tawo adunay kalag nga dili mamatay. Bisan pa, wala'y gihisgutan ang Bibliya sa usa ka dili mamatay nga kalag. Ang ekspresyon, “dili mamatay nga kalag,” o bisan unsang katumbas niini, wala makita bisan asa sa Bibliya. Ang King James Version wala niini, ni sa bisan kinsa nga daghang modernong mga hubad nga kini anaa.

Siyempre, kini usa ka negatibo nga pamaagi sa hilisgutan. Importante nga mahibal-an kung unsa ang gitudlo sa Bibliya mahitungod sa tawhanong kalag. Niana nga bahin, kita nagtuo nga ang usa ka maayong dapit nga magsugod anaa sa teksto nga makita sa sinugdanan niining artikulo. Kini usa ka mahinungdanon nga bersikulo, kay diha niini gipahibalo kita kung giunsa sa Dios paglalang ang unang tawhanong kalag, ug kung unsa gayud kini nga gilangkob. Bisan tuod ang teknolohiya karon napakyas sa pag-ila sa tradisyonal nga “imortal nga kalag,” ang kalag nga gihulagway sa Pulong sa Dios makita na.

Sa atong teksto gisultihan kita nga ang tawo “nahimong usa ka buhi nga kalag.” Ang lawas naporma gikan sa mga elemento sa yuta, apan kini walay kinabuhi-dili kini kalag. Ang Dios naghuyop niini nga lawas ang gininhawa sa kinabuhi, apan ang gininhawa sa kinabuhi dili usab ang kalag. Ang lawas wala'y kinabuhi hangtud nga buhi pinaagi sa ginhawa sa kinabuhi. Ang utok dili makahunahuna; ang mga mata dili makakita; ang mga dalunggan dili makadungog; ang dila dili makasulti o makatilaw; ang ilong dili makapanimaho, ni makabati ang panit. Bisan pa, ang tanan nga mga organo sa hingpit nga gibuhat nga lawas sa makausa nahimong buhi sa dihang gihanggab sa Dios ang mga buho sa ilong ni Adan ang gininhawa sa kinabuhi. Ang tawo “nahimong” buhi nga kalag, ang atong teksto nag-ingon. Gikan niining pagpasabut nga ginahatag sa Bibliya, atong nahibaloan nga ang tawo wala “nanag-iyá” sa usa ka kalag, apan siya “usa ka” kalag. Sa tukma, ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “kalag” sa atong teksto gihubit ingong “nagaginhawa nga binuhat,” o “buhí nga binuhat.”

Ang “gininhawa sa kinabuhi” nga naglihok sa tawhanong organismo walay kalainan sa ginhawa sa kinabuhi nga gihatag sa ubos nga mga hayop. Naghisgot sa mga mananap nga nangamatay sa Lunop, atong mabasa, “Ang tanan nga may buho sa ilong ang gininhawa sa kinabuhi, sa tanan nga didto sa mamala nga yuta, namatay.” (Gen. 7:21-23) Dugang kita nga nahibalo mahitungod sa tawo ug mananap nga sila “adunay usa ka gininhawa; busa ang usa ka tawo walay labaw sa usa

ka mananap.”- Eccles. 3:19,20

Tungod kay ang pulong nga kalag nagkahulogan nga buhi nga binuhat, atong nakita nga ang Bibliya sa tukmang paagi nagatumong sa ubos nga mga hayop isip mga kalag. Ang Numero 31:28 mabasa, “Si Levi usa ka buhis ngadto sa GINOO sa mga tawo sa gubat nga miadto sa gubat: usa ka kalag sa lima ka gatus, sa mga tawo, sa mga baka, sa mga asno, ug sa mga karnero. "Gikan niini atong makita nga kita sama sa tukmang pagsulti sa" mga kalag sa karnero "gikan sa tawhanong mga kalag, tungod kay sila parehong buhi nga mga binuhat. Dugang pa, sa Genesis 1:20, mahitungod sa pagmugna sa ubos nga mga hayop, makita nato ang ekspresyon, “ang naglihok nga binuhat nga adunay kinabuhi, ug ang langgam nga molupad.” Ang pulong nga “kinabuhi” niini nga bersikulo gihubad gikan sa sama nga Hebreohanon pulong nga “kalag” sa atong pangbukas nga teksto. Busa, gipakita sa Bibliya nga ang ubos nga mga nilalang mga kalag, ug nga ang mga pulong nga “kinabuhi” ug “kalag” parehas.

Pananglitan, ang usa ka kalag sa karnero dili ubos sa tawhanong kalag tungod kay lahi ang ginhawa sa kinabuhi, kay sumala sa atong nahisgutan, dili kini ingon niana. Ang kalainan mao ang pagtukod sa organismo, ilabi na sa pagporma sa utok. Sa pipila ka bahin ang mga organismo sa pipila nga ubos nga mga hayop mas labaw kay sa tawo. Ang usa ka iro, pananglitan adunay mayo may mayo nga panimaho ug pandungog. Ang panan-aw sa usa ka agila mas taas kay sa tawo. Ang uban nga mga mananap adunay mga pagbati nga mas labaw kaysa sa mga tawo.

Ang Diyos sa iyang daku nga kaalam, ug pinaagi sa iyang walay kinutuban nga gahum, “nibuhat sa tawo sa iyang kaugalingong dagway.” (Gen. 1:27) Kini sa diwa nga siya naghatag kaniya sa katakos sa pagpangatarungan, ug sa pagbaton sa usa ka moral nga pagbati sa matarung gikan sa sayop. Bisan tuod ang iyang paglalang sa tanang ubos nga mga mananap hingpit ug kompleto, walay gihisgotan nga gibuhay nga kini gilalang sa dagway sa Dios. Kini ingon lamang nga atong nasabtan ang paglalang sa tawo ingon nga anaa sa “kaugalingon nga dagway sa Dios,” nga atong nahibal-an kung nganong ang utok sa tawo mahimo nga molihok sa ingon nga mas taas nga matang.

Tungod kay ang tawo sa ingon makapangatarungan, siya adunay gitawag nato nga konsyensya. Nga mao, siya adunay usa ka kahimatngon, o kahibalo sa kaisipan, kon unsay husto ug sayup. Hangtud nga kining elemento sa imahe sa Dios nahuptan sa tagsa nga mga membro sa nahulog nga kaliwat, ang usa ka tawo mobati ug kabalaka kon siya makasala, apan adunay kalinaw sa kahiladman sa diha nga siya naningkamot nga magkinabuhi sumala niana nahibal-an nga husto. Ang Kasulatan naghisingot sa tawhanong konsyensya niining paagiha, si Apostol Pablo nagpamatuud nga ang”mga konsyensya sa katawhan” nagapamatuod, ug ang ilang mga hunahuna magasumbong o magapakamatarung kanila.”- Roma 2:15

KALAG MAMATAY

Sa diha nga ang Dios miingon kang Adan, “Ikaw sa walay duhaduha mamatay,” kon siya mosupak, iyang gipasabut nga isip usa ka buhi nga kalag si Adan mohunong sa paglungtad. (Gen. 2:17) Ang maong butang mas klaro nga gisulti sa Ezequiel 18: 4, diin ang Dios nagingon, “Tan-awa, ang tanan nga mga kalag akoo; ingon nga kalag sa amahan, ingon man usab ang kalag sa anak akoo: ang kalag nga makasala, kini mamatay.” Dinhi atong makita ang yano, apan labing hinungdanon, kamatuoran sa Bibliya. Usa ka buhi nga tawo, kalag-kinsa makasala mamatay.

Sa atong paghinumdum sa kasaysayan sa tawo, ug paghunahuna sa pagpamatuod sa Bibliya, husto nga atong nakita nga ang tanan natawo sa sala, ug nga isip resulta ang tibuok kaliwatan sa tawo nagakamatay. (Salmo 51:5; Roma 3:23; 5:12) Hinuon, sa iyang dakong gugma, ang Dios naghatag pagtubos gikan sa kamatayon alang sa tanang makasasala nga mga kalag, o mga tawo. Kini pinaagi sa gasa sa iyang pinalanggang Anak, si Kristo Jesus, kinsa namatay aron ang patay nga kalibutan adunay oportunidad nga mabuhi. (Roma 5:18-21) Mahitungod sa kamatayon ni Kristo alang sa sala ug tinunglo nga kaliwat, gisulat ni Propeta Isaias nga ang iyang “kalag” gihalad alang sa sala, ug usab “iyang gibubo ang iyang kalag hangtod sa kamatayon.”- Isa. 53:10,12

Kini ang buhi nga kalag nga si Adan nga gihukman sa kamatayon, ug ang tanan niyang mga kaliwat isip buhi nga mga kalag ug nawad-an sa kinabuhi tungod kay pinaagi kaniya, ang tanan nakapanunod sa sala ug pagkadili hingpit. Si Pablo misulat, “Pinaagi sa tawo miabot ang kamatayon,” ug “diha kang Adan ang tanan nangamatay.” Dayon siya

midugang, “pinaagi usab sa tawo miabot usab ang pagkabanhaw sa mga patay,” ug miingon nga kadtong nahiusa kang Kristo “ang tanan pagabuhion.... Ang matag tawo sa iyang kaugalingong kahusay.”- I Cor. 15: 21-23

Ang Juan 3:16 nag-ingon, “Kay gihigugma gayud sa Dios ang kalibutan, nga tungod niana gihatag niya ang iyang bugtong Anak, aron ang tanan nga mosalig kaniya dili malaglag, kondili may kinabuhing dayon.” Si Adan ug ang tanang kaliwatan sa iyang mga kaliwat natulog sa kamatayon , apan wala sila “nahanaw” sa kahangturan. Pinaagi sa pagtubos sa buhat ni Cristo Jesus, ug pinaagi sa paggamit sa diosnong gahum, sila kinahanglang mahigmata sa pagkabanhaw ug hatagan ug higayon sa pagtuo, ug pinasikad sa ilang pagtuo ug pagtuman, aron mabuhi sa walay kataposan.

Ang uban gihatagan niini nga oportunidad sa kinabuhi karon. Mao kini sila nga gitawag sa pagkadisipulo. Ang pagdawat kang Jesus ingon nga ilang Manunubos ug pagtubag sa imbitasyon sa pagpas-an sa ilang krus ug pagsunod kaniya, sila malipayon nga naghatag sa ilang mga kinabuhi uban kaniya, nga “natisok sama sa iyang kamatayon.” (Mateo 16:24; Roma 6:3-6) Gihisgotan kini sa Pinadayag 20 4 isip “mga kalag” nga “gipunggotan sa ulo alang sa pagsaksi ni Jesus, ug alang sa pulong sa Dios,” apan nga banhawon gikan sa kamatayon aron mabuhi ug maghari uban ni Kristo usa ka libo ka tuig.

Si Pablo nagsulat mahitungod sa mga namatay “kang Kristo,” ug nagpunting sa kahinungdanon sa pagkabanhaw, “Kung si Cristo wala mabanhaw, ang imong pagtuo walay kapuslanan; anaa pa kamo sa inyong mga sala. Unya sila usab nga mga nangatulog na diha kang Cristo nangalaglag.”(I Corinto 15:17,18) Tungod kay adunay pagkabanhaw sa mga patay, si Pablo naghisgot sa matinud-anon nga mga sumusunod ni Cristo nga namatay nga natulog lamang. Kon wala'y pagkabanhaw sa mga patay, nan bisan kadtong matinud-anon nga naghalad sa ilang kinabuhi sa pag-alagad sa Ginoo malaglag, dili gayud mapukaw gikan sa pagkatulog sa kamatayon.

Gipaklaro ni Jesus kining sama nga kamatuoran sa usa ka pahimangno ngadto sa iyang mga tinun-an aron sa pag-atubang nga maisugon nga bisan unsa ug sa tanan nga pagsupak batok kanila, bisan pa sila mahimong pagalutoson hangtud sa kamatayon. Siya miingon, “Ayaw kahadlok kanila nga mopatay sa lawas, apan dili makapatay sa kalag; hinonoa kahadloki siya nga makalaglag sa kalag ug lawas sa

impiyerno [Grego: Gehenna, nga nagpasabot sa walay kataposang kalaglagan].”- Mat. 10:28

Kini wala magpasabut nga ang kalag mahimong magkinabuhi gawas sa lawas, kay sa pagkatinuod ang lawas, inubanan sa gininhawa sa kinabuhi, mao ang kalag. Hinunoa, si Jesus nagsulti gikan sa panglantaw sa plano sa Dios nga pukawon ang mga patay sa pagkabanhaw. Gikan niini nga panglantaw nga si Pablo nakaingon nga ang matinud-anong mga Kristohanon nga nahikatulog sa kamatayon wala mahanaw. Kon ang usa ka kaaway magpatay sa usa ka Kristohanon, wala siya nawala sa walay katapusan ingon nga usa ka kalag. Bisan pa ang lawas mobalik ngadto sa abug diin kini gimugna, nga wala na maglungtad, ang “kalag,” nga mao ang pagkaila sa buhi nga tawo gikan sa pagtan-aw sa Dios, “nagakatulog lamang” sa kamatayon hangtud sa pagkabanhaw, diin, sa diosnon gahum, kini pagabayawon uban sa usa ka bag-ong lawas.-I Cor. 15:38

Gipasabut kini ni Jesus gikan sa laing punto, sumala sa gitala sa Lucas 20:37,38. “Ug nga pagabanhawon ang mga nangamatay, bisan gani si Moises nagpadayag, diha sa asoy mahitungod sa kahoyng talungon, diin ang Ginoo iyang gitawag nga mao ang Dios ni Abraham ug ang Dios ni Isaac ug ang Dios ni Jacob. Kay siya dili Dios sa mga patay, kondili sa mga buhi: kay ang tanan nangabuhi man kaniya.” Si Jesus wala mag-ingon nga si Abraham, Isaac, ug Jacob miadto sa langit aron mopuyo uban sa Dios. Gipasabut lamang niya nga tungod kay adunay pagkabanhaw sa mga patay, ug kining mga matinud-anon nga mga sulugoon mabanhaw, ang Dios wala mag-isip kanila nga walay katapusan nga nawala. Sila “mabuhi ngadto kaniya” sa diwa nga ang Dios nasayud nga sila mabanhaw gikan sa mga patay.

Mao usab kini sa tanang matinud-anon nga mga alagad sa Diyos kaniadto. Gipatay man sila sa ilang mga kaaway; gitambog man ngadto sa mga liyon, o gipunggotan, o gisunog sa estaka. Bisan pa, sa Dios sila “buhi” sa iyang mga plano ug katuyoan sa umaabot. Wala sila mahanaw, kay gamiton niya ang iyang walay kinutuban nga gahum sa pagpasig-uli kanila gikan sa pagkatulog sa kamatayon.

Ang “mga kalag” nga “gipunggotan,” nga gihisgotan kaniadto sa Pinadayag 20:4, gipahayag sa “unang pagkabanhaw” aron mabuhi ug maghari uban ni Kristo sa usa ka libo ka tuig. (bersikulo 6) Ang “mga kalag” nga namatay sa pag-alagad sa Diyos sa mga katuigan sa wala

pa ang Unang Pag-anhi ni Jesus moabot sa “mas maayong pagkabanhaw,” aron magsilbing “mga prinsipel sa tibuok kalibutan.” - Heb. 11:35; Salmo 45:16

ANG PAGLAUM SA IMORTALIDAD O WALAY KAMATAYON

Sumala sa ato nang nakita, ang ekspresyon nga “dili mamatay nga kala” dili makita sa bisan asa sa Bibliya. Ang pulong nga “immortal” makita sa makausa lang sa Kasulatan, ug sa usa ka higayon gipadapat kini ngadto sa Dios, ug dili sa tawo. Ang teksto mabasa, “Karon ngadto sa Hari nga walay katapusan, imortal, dili makita, ang bugtong maalam nga Dios, kadunggan ug himaya sa kahangturan.” (I Tim 1:17) Sa samang sulat ni Timoteo, si Pablo nagsulat mahitungod sa Dios, “Nga mao lamang ang walay kamatayon, nagapuyo sa kahayag nga walay tawo nga makaduol; nga wala'y tawo nga nakakita, ni makakita: nga kaniya ang dungog ug gahum walay katapusan.”- I Tim. 6:16

Kining duha ka mga teksto sa Balaang Kasulatan wala'y pagduhaduha nga ang tawo walay pagka-imortal. Gipadayag nila nga ang imortalidad usa ka kalidad sa diosnong kinaiya. Ang Dios, ang Magbubuhay, nag-inusara nga adunay kinaiyanhong imortalidad, “kinabuhi sa iyang kaugalingon.” Sa dihang gibanhaw si Jesus gikan sa mga patay, ang Dios mihatag “sa Anak aron makabaton og kinabuhi sa iyang kaugalingon.” (Juan 5:26) Ang Langitnong Amahan mihatag kang Jesus sa imortalidad usa ka ganti alang sa iyang pagkamatindug-anon sa pagtugyan sa iyang katawhan, iyang hingpit nga tawhanong kinabuhi, alang sa kasal-anan sa kalibutan.-Juan 1:29; I Juan 2: 2

Karon ang paglaum sa pagkab-ot sa imortalidad gihisgotan diha sa Kasulatan sa tanan niadtong kinsa matindug-anon nagasunod sa mga tunob ni Jesus, naghalad sa ilang mga kinabuhi sa pagsakripisyo sama sa gibuhay ni Jesus. Dinhi niini nga kalabotan, ug mahitungod sa matuod nga mga disipulo ni Jesus, si Pablo misulat: “Alang kanila nga pinaagi sa pagpailub sa pagpadayon sa maayo nagtinguha sa himaya ug dungog ug pagka-imortal.” (Roma 2:7) Dili kita “magtinguha” alang sa pagka-imortal kung nabatohan na nato kini.

Ang paglaum sa Kristohanon sa pagka-imortal makaplagan sa katumanan sa pagkabanhaw. Ang pagsulat mahitungod niini nga si Pablo nag-ingon, “Kini nga madunton kinahanglan isul-ob sa dili madunton, ug kining mortal kinahanglan magsul-ob sa

imortalidad.” (I Corinto 15:53) Atong makita dinhi nga ang imortalidad usa ka kalidad nga, pinaagi sa balaang gahum, kinahanglan “isul-ob” sa pagkabanhaw. Dili kini usa ka kinaiyanhong kalidad sa mga tawo, o tawhanong mga kalag.

Ang sunod nga bersikulo mabasa, “Busa sa diha nga kining madunuton makasul-ob sa dili madunuton, ug kining mortal magasul-ob sa pagka-imortal, nan mahitabo ang panultihon nga nasulat, Ang kamatayon gilamoy sa kadaugan.” (Bersikulo 54) Matikdi kon unsa ka tin-aw nga gisulti sa apostol sa duha nga gihisgutan nga mga bersikulo nga ang mga Kristohanon karon mortal, dili imortal.

Kini usab makapaikag ug nagpadayag aron mahibal-an ang pangatarungan ni Pablo may kalabutan sa iyang paggamit sa mga ekspresyong “magasul-ob” ug “unya mahitabo” sa bersikulo 54. Pagkuha sa iyang katungdanan human ang matuod nga mga disipulo ni Cristo nabanhaw gikan sa ang mga patay ug gituboy ngadto sa pagka-imortal, gipasabut niya nga kung kini mahitabo, ang panultihon matuman, “Ang kamatayon gilamoy sa kadaugan.” - bersikulo 54

Ang panultihon nga “ang kamatayon gilamoy sa kadaugan,” nga gisaysay ni Pablo mahitabo human ang mga tinun-an ni Kristo mahimugso sa pagkabanhaw ug mahimaya sa pagka-imortal, makaplagan sa Isaias 25:6-9. Kini usa ka panagna sa gingharian ni Kristo ug ang mga panalangin nga ipahinabo niini ngadto sa katawhan sa tanang kanasuran. Niini nga gingharian, ang mga sumusunod ni Jesus nga kaniadto napamatud-an nga takus sa “unang pagkabanhaw,” maghari kauban ni Cristo. Sa panagna ni Isaias, kining umaabot nga gingharian gisimbolo sa usa ka “bukid,” diin ang Ginoo””mohimo ngadto sa tanang katawhan ug usa ka kombira sa tambok nga mga butang, usa ka kombira sa mga bino sa mga lees, sa matambok nga mga butang nga puno sa uyok, sa mga bino sa ang mga lees nga maayo ang pagkaayo.”

Niini nga gingharian, ang propeta nagpadayon, ang Dios magalaglag usab “sa nawong sa tabon nga gibutang ibabaw sa tanang katawhan, ug ang tabil nga gibuklad ibabaw sa tanang kanasuran. Iyang lamyon ang kamatayon sa kadaugan; ug ang Ginoo nga si Jehova mopahid sa mga luha gikan sa tanang mga nawong; ug ang kaulaw sa iyang katawohan pagakuhaon niya gikan sa halayo sa tibook nga yuta: kay si Jehova maoy nagsulti niini. Ug pagaingnon nianang adlaw, Ania

karon, kini mao ang atong Dios; kami naghulat kaniya, ug siya nagluwas kanamo: kini mao si Jehova; kami naghulat kaniya, kami magmalipayon ug magmaya sa iyang kaluwasan.”

Ania ang usa ka kahibulongang panagna nga nagpasalig kanato nga pinaagi sa pagdumala sa gingharian ni Cristo, ang kamatayon, uban sa tanan nga nag-alagad nga kadautan, pagalaglagon. Sumala sa gisaysay ni Pablo, kining mahimayaong buhat sa gingharian nagsunod sa pagkabanhaw ug pagbayaw sa mga sumusunod ni Jesus sa himaya, dungog, ug imortalidad. Dinha niining gibayaw nga posisyon nga sila magahari uban ni Cristo alang sa katuyoan sa pagpakig-ambit uban kaniya sa paghatag sa panglawas ug kinabuhi dinhi sa yuta ngadto sa minilyon nga katawhan nga namatay, ug himalatyon, tungod sa sala ni Adan.

Gihisgotan ni Apostol Pedro kini nga panahon diha sa plano sa kaluwasan sa diha nga ang buhat sa pagpasig-uli sa katawhan sa kinabuhi pagatumanon. Gihisgutan niya kini isip “mga panahon sa pagpahiuli sa tanang mga butang, nga gisulti sa Dios pinaagi sa baba sa iyang balaang mga propeta sukad pa sa sinugdan sa kalibutan.” (Buhat 3:20,21) Sama sa gipahayag ni Apostol Pedro, ang tanan nga Daang Tugon Ang mga propeta, nga nagsulti isip mga tigpama-ba sa Dios, nagtagna niining umaabot nga panahon sa panalangin, sa diha nga, pinaagi kang Cristo, ang tanan pagahatagan ug higayon sa pagtuo, pagsunod sa mga balaod sa gingharian, ug mabuhi sa walay kataposan.

Bisan pa niana, nagpadayon ang apostol pinaagi sa pagtudlo nga kini wal nagkahulogan sa unibersal nga kaluwasan. Ang tanan pagabuhian gikan sa orihinal nga panghimaraut nga miabut sa tawhanong kaliwat pinaagi ni Adan. Human niana, hinoon, ang matag indibidwal kinahanglan nga mopamatuod sa iyang katakus sa kinabuhing walay katapusan. Atol niini nga panahon sa pagpasig-uli, si Pedro naghigot kang Cristo ingon nga usa ka “propeta,” sama ngadto kang Moises. “Magpatalinghug siya sa tanan nga mga butang bisan unsa ang iyang isulti kaninyo, ug kini mahitabo, nga ang matag kalag nga dili mamati niana nga manalagna pagalaglagon gikan sa taliwala sa katawohan.” - bersikulo 22,23

Atong namatikdan nga si Pedro, sa paghisgut sa mga nalamdagan sa “maong propeta,” naghigot kanila isip mga kalag, ug ang “matag

kalag” nga wala magsunod sa pagtudlo sa mga prinsipyo sa pagkamatarung “pagalaglagon.” Kini nahiuyon sa Ezequiel 18:4 nga nagpahayag, “Ang kalag nga makasala, kini mamatay.” Niini nga mga teksto, sama sa tibuok Bibliya, ang pulong “kalag” magamit sa tibuok nga pagkatawo. Dili kini usa ka lahi nga pundok nga nagpuyo sulod sa lawas sa tawo, ug nagpadayon sa pagpuyo sa dihang ang lawas mamatay.

Busa, sumala sa atong nakita, ang Bibliya naghigot mahitungod sa paglaum sa imortalidad isip usa ka ganti alang sa pagkamatinud-anon sa Kristohanong pagkadisipulo, apan wala'y gihisgutan ang tradisyonal nga “dili mamatay nga kalag.” Mahitungod sa sinugdanan niini nga tradisyon, gisugyot sa pipila ka mga eskolar nga nagsugod kini sa mga karaang Babilonia. Ang uban mibati nga kini gikan sa mga Griyego. Sa walay pagsapayan kinsa taliwala sa katawhan ang nagsugod sa pagtudlo niini nga pagtulon-an, hinoon, ang tinuod nga mga gamot niini nahimutang sa makahahadlok nga bakak nga gisulti ni Satanas ngadto kang Eva didto sa Tanaman sa Eden, “Dili ka gayod mamatay.” - Gen. 3:4

Pinaagi sa bitin, si Satanas misulti, samtang wala maggamit sa pulong nga “imortal nga kalag,” sa pagkatinuod misulti kang Eva nga ang silot nga gisulti sa Diyos nga moabut kaniya ug kang Adan kon sila mosupak-nga ang silot kamatayon-dili tinuod. Si Satanas miingon nga kon sila mokaon sa gidili nga bunga, imbes nga mamatay, ang ilang mga mata maablihan, ug sila makaila sa maayo ug dautan. (bersikulo 5) Sa pagkatinuod, sa dihang gisupak sa atong unang mga ginikanan ang Diyos, ang ilang mga mata naabli-giablihan aron masabtan ang dakong sala nga ilang nahimo. Sa wala madugay sila nakaamgo nga si Satanas namakak sa diha nga siya miingon “Kamo sa pagkatinuod dili mamatay,” ug nakasabut sa walay pagsiguro nga dili sila, ni ang ilang mga kaliwat, mga imortal. Namatay sila, ingon man ang ilang mga anak, ug ang tanan nga binilyon sa ilang mga anak sukad niadto.

Nagakalipay kita nga ang tanan nga mga butang nga dili uyon sa Diyos, lakip na ang nagpahisalaag nga mga tradisyon sa tawo, sa dili madugay mawala na. Kini matuman pinaagi sa paghari ni Cristo, sa pagtapos niini, ang kabubut-on sa Diyos matuman dinhi sa yuta maingon man sa langit. (Mateo 6:10) Si Satanas, ang tagsulat ug tigpasiugda niining sayop ug malibog nga mga tradisyon pagalaglagon usab. Dayon ang matuod nga kahibalo sa Diyos molukop sa yuta sama sa pagtabon sa tubig sa dagat.-Isa. 11:9■